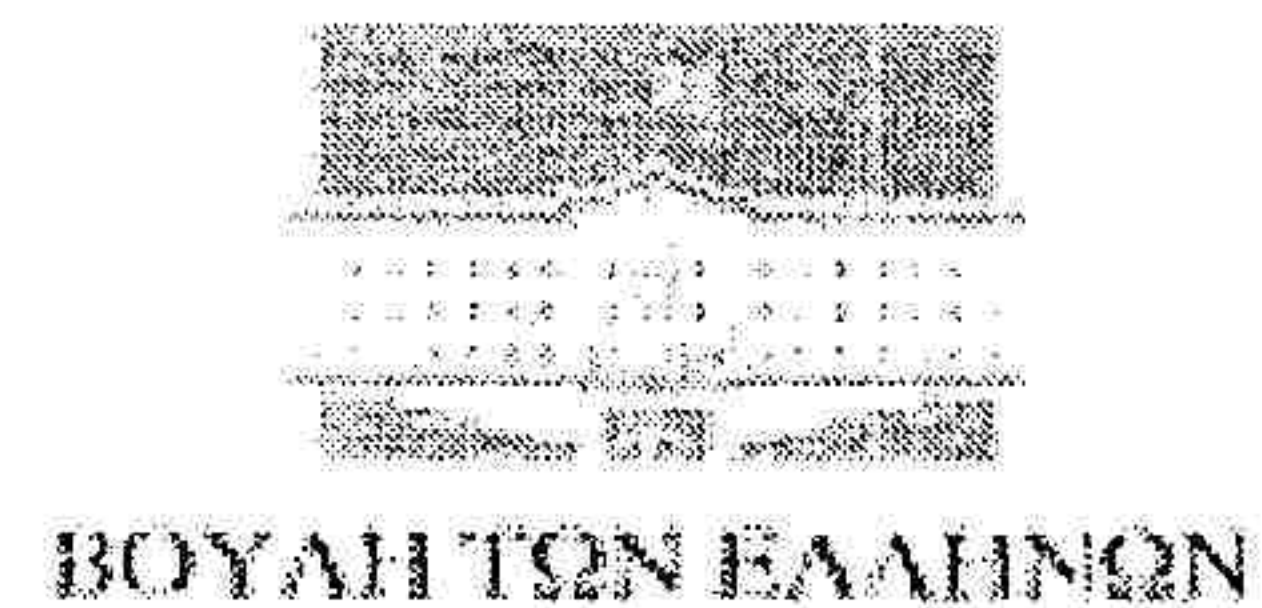

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	2556
Ημερομ. Καταθέσεως	15.9.14

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΘΕΜΑ: "ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ ΠΟΛΥΘΕΣΙΑ ΛΙΓΩΝ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ"

Σε μια περίοδο αιμορραγίας πτυχιούχων προς χώρες του εξωτερικού (120 χιλιάδες πτυχιούχοι μέχρι σήμερα), οι πανεπιστημιακοί καθηγητές εξακολουθούν να απολαμβάνουν καθεστώς θεσμικής πολυθεσίας. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, του άρθρου 23 του Ν. 4009, οι καθηγητές πλήρους απασχόλησης μπορούν:

α) Να αμείβονται από χρηματοδοτούμενα έργα που διαχειρίζεται το ΝΠΙΔ οποιουδήποτε ΑΕΙ, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 58, ή οποιοδήποτε ερευνητικό ινστιτούτο ή κέντρο που εποπτεύεται από οποιοδήποτε υπουργείο.

β) Να αμείβονται από δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας.

γ) Να ασκούν με ή χωρίς αμοιβή, καθώς και με αποζημίωση κατ' αποκοπή, κάθε είδους έργο ή δραστηριότητα, πλην εκείνων που προσδίδουν την εμπορική ιδιότητα, καθώς και να ασκούν τα καθήκοντα του διευθύνοντος συμβούλου του ΝΠΙΔ του ιδρύματός τους, που προβλέπεται στο άρθρο 58. Σε κάθε περίπτωση μπορούν να μετέχουν με οποιαδήποτε ιδιότητα σε εταιρείες τεχνολογικής βάσης- έντασης γνώσης που προβλέπονται από το άρθρο 23 του Ν. 2741/1999 (Α' 199).

δ) Να αμείβονται από εκτέλεση κλινικού έργου και εφημεριών σε πανεπιστημιακές κλινικές.

ε) Να συμμετέχουν με αμοιβή στις διαδικασίες επιλογής προσωπικού του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ), καθώς και της Κεντρικής Επιτροπής Εξετάσεων για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

στ) Να συμμετέχουν ως έμμισθα μέλη σε δύο κατ' ανώτατο όριο επιτροπές και επιστημονικά ή διοικητικά συμβούλια του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, στις οποίες προβλέπεται υποχρεωτικώς η συμμετοχή καθηγητών, καθώς και σε διοικούσες επιτροπές ΑΕΙ και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, ως μέλη ή επιστημονικοί συνεργάτες του Επιστημονικού Συμβουλίου, της Επιστημονικής Υπηρεσίας και Επιτροπών της Βουλής, καθώς και ως μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών με εξαίρεση τη θέση του προέδρου τους, πλην του προέδρου της ΑΔΙΠ, ή να κατέχουν τις προβλεπόμενες

από τις κείμενες διατάξεις θέσεις ειδικού συμβούλου ή ειδικού συνεργάτη του υπουργού, των υφυπουργών ή των γενικών γραμματέων των υπουργείων Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ή του ειδικού συμβούλου του Υπουργού Εξωτερικών.

ζ) Να διδάσκουν σε οποιοδήποτε άλλο ΑΕΙ, σε δημόσιες σχολές, σε δημόσια Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΙΕΚ) και Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΚΕΚ) ή να παρέχουν διοικητικό έργο στο ΙΕΠ.

η) Να αμείβονται για τη συμμετοχή τους στα όργανα διοίκησης του ιδρύματος ή της ΑΔΙΠ ή κάθε άλλου φορέα που εποπτεύεται από το υπουργείο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων.

θ) Να ασκούν ελευθέριο επάγγελμα ύστερα από ενημέρωση του κοσμήτορα της σχολής στην οποία ανήκουν.

Αυτά απαριθμεί ο Γιώργος Κοτσίρης σε άρθρο του στην Εφημερίδα των Συντακτών, έκδοσης 12/9/2014 και συνεχίζει:

Για να δοθεί το μέτρο της εύνοιας, την οποία ουδεμία πανεπιστημιακή παράταξη αποποιείται, θα αναφέρω, σε αντίθεση, το καθεστώς αποκλειστικής απασχόλησης των ιατρών στο ΠΕΔΥ (που προσφάτως αντικατέστησε τον ΕΟΠΥΥ).

Στο ΕΑΠ υπάρχουν 34.000 φοιτητές. Την ίδια στιγμή έχει μόλις 43 μέλη ΔΕΠ και 148 διοικητικούς υπαλλήλους. Αυτό δημιουργεί ένα τεράστιο κενό σε εκπαιδευτικό προσωπικό, πρόβλημα το οποίο καλύπτεται από 1.300(!) μέλη ΔΕΠ, τα οποία έρχονται από άλλα πανεπιστημιακά ιδρύματα και καταλαμβάνουν θέσεις εργασίας και θέσεις διδακτικές. Μάλιστα οι επισπεύδοντες καθηγητές όλων των βαθμίδων από ΑΕΙ και ΤΕΙ, όχι μόνο τίθενται επικεφαλής Θεματικών Ενοτήτων, ώστε να μεταφέρουν υψηλού επιπέδου γνώση και πείρα, αλλά αναλαμβάνουν τμήματα ολόκληρα, τη διδασκαλία και την παρακολούθηση αυτών(!), στερώντας ίσως και 1.000 θέσεις εργασίας από άνεργους διδάκτορες!

Μπορεί να γίνει κατανοητή η διδασκαλία από καθηγητές τρίτων ΑΕΙ με την έννοια ενός έκτακτου σεμιναρίου, του επισκέπτη καθηγητή ή μιας αυστηρά καθορισμένης υπερωριακής απασχόλησης, αφού τυγχάνει και της άδειας της Συνέλευσης του Τμήματος προέλευσης του διδάσκοντος ότι έχει τον απαιτούμενο χρόνο να το κάνει αυτό. Ωστόσο, κρίνοντας αντικειμενικά από τον όγκο εργασίας που πρέπει να καλυφθεί, οι 1.300 ΔΕΠ από τρίτα Πανεπιστήμια δεν απασχολούνται απλώς υπερωριακά, αλλά με αυξημένα καθήκοντα που θα απαιτούσαν μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό. Η τροποποίηση του Ν. 4009, στο σημείο τουλάχιστον που διαπραγματευόμαστε, είναι επιτακτική τόσο από ηθική όσο και παραγωγική οπτική στους αρμόδιους Υπουργούς. Είναι αναγκαία περισσότερο από ποτέ μια –όπως έχει προκύψει για πολλά ζητήματα- «εντολή Σαμαρά», ώστε να τροποποιηθεί ο Ν. 4009, προκειμένου να καταργηθεί η πολυθεσία των πανεπιστημιακών.

Επειδή το καθεστώς αυτό της θεσμικής πολυθεσίας συμβάλλει στην ανεργία χιλιάδων πτυχιούχων, και μάλιστα κατόχων διδακτορικών, και μέσω αυτής στην απαξία της κατάρτισής τους και την αποκοπή τους από το εκπαιδευτικό και παραγωγικό (όσο υπάρχει τέτοιο) γίνεσθαι με χαρακτηριστικά το παράδειγμα του ΕΑΠ (Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο).

Ερωτάται ο Υπουργός:

1. Προτίθεσθε να προβλέψετε την κατάργηση της πολυθεσίας με ειδική νομοθετική πρωτοβουλία, έτσι ώστε να απορροφηθεί ένας αριθμός από αδρανοποιημένα αξιόλογα στελέχη κατόχων διδακτορικών τίτλων, προς αποφυγή της εξόδου των τελευταίων από τη χώρα μας;

2. Υπάρχουν συγκεκριμένοι λόγοι ή επώνυμες αντιδράσεις στο ενδεχόμενο της άνω πρότασης, έτσι ώστε να θεωρείται για οποιοδήποτε λόγο ατυχής επιλογή; Αν ναι, τότε ποια είναι τα επιχειρήματα υπέρ της «συγκέντρωσης» του ακαδημαϊκού λόγου σε περίεργα «λίγους» υπερ-προνομιούχους;

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του

Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ανατροπής